

Efter langvarige forhandlinger fremlagde en række udviklingslande og vestlige lande, herunder USA, et resolutionsforslag, hvorefter generalsekretæren opfordres til i samråd med FN-systemets organer og organisationer og efter at have indhentet udtalelser fra medlemslandene at forelægge en rapport på ECOSOC's 51. samling, indeholdende et detaljeret forslag til globalt evalueringssystem med henblik på at sætte generalforsamlingen i stand til at træffe en endelig afgørelse i sagen på 26. samling.

Som resolutionsforslaget er formuleret er det et åbentstående spørgsmål, om det er generalsekretærens rapport eller en af ECOSOC på grundlag af denne udarbejdet rapport, der skal forelægges FN's 26. samling. Denne bevidste uklarhed var årsagen til at resolutionsforslaget kunne vedtages uden afstemning i 2. udvalg.

Resolutionen blev bekræftet i plenarforsamlingen den 19. november 1970 ligeledes uden afstemning (Res. 2641 (XXV)).

FN-konferencen om de menneskelige omgivelser.

(Dagsordenens punkt 43).

A.

Under 23. generalforsamling blev det vedtaget at afholde en FN-konference om beskyttelse af menneskets omgivelser i 1972. 24. samling besluttede ved resolution 2581 (XXIV) at modtage Sveriges indbydelse til afholdelse af konferencen i juni 1972 i Stockholm, og at nedsætte et forberedende udvalg bestående af 27 lande. På ECOSOC's 49. samling i juli 1970 fremlagde generalsekretæren en fremskridtsrapport, hvor han kort redegjorde for dette udvalgs første samling og gav meddelelse om, at der i tilknytning til FN-sekretariatets kontor for videnskab og teknologi var oprettet et sekretariat for konferencen.

B.

Dagsordenspunktet introduceredes i 2. udvalg af den nyudnævnte generalsekretær for FN-konferencen om de menneskelige omgivelser hr. Maurice F. Strong, der hidtil har været chef for Canadas administration for udviklingsbistand. Med udgangspunkt i

en række udviklingslandes skepsis overfor konferencen omtalte hr. Strong forholdet mellem økonomisk udvikling og miljøets beskyttelse. Han fremhævede, at der ikke var tale om nogen modsætning, men at forholdsregler på de to områder, tværtimod havde et fælles sigte: At forbedre menneskets levevilkår. Denne tanke havde fundet udtryk i strategien for FN's 2. udviklingsår, der afspejlede en stigende erkendelse af, at man i udviklingsplanlægningen ikke burde begrænse sig til snævre økonomiske målsætninger. Et af hovedmålene med konferencen var at vinde yderligere støtte for denne tankegang. Under omtalen af det reviderede og reducerede budget for konferencen nævnte han, at de forudsete besparelser først og fremmest beroede på en reduktion af dokumentationen for konferencen fra ca. 6.500 sider til ca. 1.600 sider. Hensigten var indenfor en nær fremtid at ansætte højt uddannede specialister i konferencesekretariatet til at udarbejde en dokumentation, der ville kunne anvendes som grundlag for beslutninger på højt politisk niveau om forholdsregler på miljøområdet.

C.

Sveriges landbrugsminister, N. Bengtsson, der er ansvarlig for de svenske forberedelser af konferencen, introducerede et resolutionsforslag i udvalget. Ifølge forslaget, der var udarbejdet af Sverige i samarbejde med nogle udviklingslande samt Canada, Japan, Holland, New Zealand og Tjekkosllovakiet, bemærker generalforsamlingen sig det forberedende arbejde, der er udført i det forløbne år. Endvidere træffes der beslutning om, at 2. samling af det forberedende udvalg for miljøkonferencen skal afholdes i Genève i tiden 8.-19. februar 1971, medens 3. samling skal afholdes i New York i tiden 13.-24. september 1971. Endvidere anmodes generalsekretæren om at fremlægge en fremskridtsrapport til generalforsamlingen efter afholdelsen af 3. samling af det forberedende udvalg. Sverige havde helst set, at resolutionsforslaget kun havde fået dette rent proceduremæssige indhold. Efter pres fra nogle udviklingslande med Brasilien som talsmand var Sverige og de øvrige lande, der havde medvirket til tekstens udarbejdelse, imidlertid gået ind på at indføje en paragraf indeholdende en anbefaling om, at dagsor-